

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru Bucurochio:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

Învitare de abonament

la

„TRIBUNA“.

Cu 1 Ianuarie 1898 v. începe
nouve abonamente lunare, cuar-
tale, semestrale și anuale.Domnii abonenti sunt rugați
a grăbi ou reînnoirea abonamen-
telor lor, pentru regulata expediție
a foil.Abonamentele se fac prin
mandate postale și numai pentru
un timp, care începe ou prima și
se termină ou ultima lună, după
stilul vechiu.Abonamentul anual costă . . . 14 fl. — cr.
Abonamentul semestral . . . 7 fl. — cr.
Abonamentul trimestral . . . 3 fl. 50 cr.
Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.Este în interesul dlor abo-
nenti, oa adresele să fie însemnate
oât se poate de corect și legibil.
Domnii abonenti vechi sunt ru-
gați a lipi pe mandatul postal
adresa tipărită dela fășile, în
oare li-s'a trimis „Tribuna“ până
acum.

Administrațiunea.

Federalismul național.

In imbulzeala de material politic, ce ne
copleșește, abia acum putem reveni la impor-
tantul articol din *Deutsches Volksblatt*, ce am
anunțat deja. Dăm aici în traducere verbală
articolul din chestiunea pentru-ca el tratează
o temă din cele mai adanc taietoare în viața
politică a monarhiei întregi.Ca organe mari din Viena, și încă ger-
mane, au ajuns să tracteze, franc și clar, ast-
fel de chestiuni, e un semn caracteristic al
timpurilor istorice, prin cari trecem.

Eată articolul:

Din zi în zi se înmulțesc semnele,
că din crizele politice, naționale și de
drept public, cari ne preocupă azi, nu
există scăpare, cât timp factorii hotărâ-
tori, preocupați de singurătatea chestiunii
perd din vedere liniile hotărâtoare ale si-
tuației noastre generale și astfel nu se
pot avânta la o concepțiune unitară a si-
tuației. În fața atâtor chestiuni națio-
nale și de drept public neconținut se
scapă din vedere chestiunea naționalită-
ților și relațiunile acesteia la garanțiile de
existență a imperiului.Se lansează mereu frase, dar' nu
idei, se vorbește neconținut despre „drep-
turile regatelor și ale țerilor de coroană“,
ca-și-când s'ar tracta despre niște parga-
mente învechite și nu despre popoare vii;
se crede, că au compromis definitiv fede-
ralismul, dacă îl prezintă parte fără
idei, parte parțial și intenționat ca o „di-
solvare“ a imperiului; se cere delimitare
națională în Boemia, dar' se revoltă dacă
Slovenii, Italianii, Rutenii etc., cutează și
ei a vorbi despre delimitarea națională.Întreg imperiul se vede clătinaându-se
pe baza cea putreda dualistică, se speră
mântuire dela niște „provisorii“ de dile-
tanți, ear' la crearea unui definitiv, se-
rios și vrednic de un bărbat de stat, —
se gândesc cei mai puțin.Rezolvarea chestiunii naționalităților
residă în delimitarea națională a popoare-
lor imperiului și în introducerea unei con-
stituțiuni de stat federativ.Drept că și Slavii se gândesc la fede-
ralism, dar' ei tocmai îl încercă cu resti-
tuirea regatelor și țerilor de coroană pe
baza drepturilor istorice. Ar fi nebunie a
crede, că pe baza aceasta nenaturală, pen-
tru chestiunile naționalităților, imperiul
și popoarele sale ar pute ajunge cumva la
liniște și pace. Din contră. S'ar pute,
ce e drept, ca în locul statului de na-ționalității austriac, sau în locul cel-
lor două state de naționalități, celui
austriac și celui ungar, să se întemeieze
patru ori cinci atari state, prin aceasta
insă, evident, s'ar pute ajunge ori-ce
alta, numai rezolvarea chestiunii națio-
nalităților nu! Pentru-că astăzi nisuița
bărbaților nostri de stat ar trebui să fie,
nu diferențierea imperiului nostru de
naționalități în mai multe state polyna-
ționale sau de naționalități, cu tot atâtea
chestiuni de limbă și naționalități, și cu
tot atâtea miserii, — ci crearea de state
naționale, într'un stat austriac federati-
v unitar, fie ori-cât de numeroase, dar'
și puternice prin unitatea lor națională.Poate vre-un cunosător al împre-
jurărilor noastre susține, că despicierea
imperului nostru într'o federațiune de
state dualistice ar fi luat ascușul che-
stiunii de naționalități măcar într'unul
din cele două state? Au nu e cunoscută
profunda amărăciune a Românilor și Sa-
șilor, Sârbilor, Croașilor și Slovacilor
în contra apăsătorilor lor maghiari?De altă parte ținuta partidelor opo-
ziționale germane a dovedit în timpul
din urmă, că în Austria nu se poate gu-
verna un timp îndelungat în contra Ger-
manilor. Nime nu mai poate să-și facă
ilusii, că Germanii ar pute fi, cumva,
mînați sub jugul caudin al dreptului de
stat boem. Fără îndoială Cehii, ca ori-
care popor, ce locuiește în masse com-
pacte în imperiu și jertfește sânge și
avere, au drept de a forma o individua-
litate de stat până la un punct oare-care
autonomă în cadrul imperiului, dar' nu
mai pe teritoriul propriu național, și
nu pe teritoriul „istoric“ (al Boemiei),
care azi aparține unei populațiuni ger-
mane compacte. Principiul național mo-
dern, la care se provoacă neconținut
Cehii, ca toate celelalte popoare, nu are
aproape nimic comun cu dezvoltarea is-
torică, cu dreptul istoric, dacă nu cumva
la acele popoare, ale căror granițe et-
nice sînt din întemplant chiar identice cu
granițele politice.Forma de stat dualistică este însă
o vedită recunoaștere tocmai a principiu-
lui istoric, în contrast cu cel național,
și cât timp durează această formă, nu e
de mirat dacă Cehii pun recunoașterea
dreptului lor de stat istoric ca *conditio
sine qua non* a împăcării lor. Dacă
apoi partidele germane și presa germană
mai militează și acum neconținut pentru
susținerea dualismului, atunci și mai pu-
țin se poate alunga fantoma dreptului
de stat boem. Nu e permis nicidecum
a uita aceste fatale rezultante ale con-
cepțiunii „istorice“ în chestiunile de na-
ționalitate, dacă se țintește la o com-
punere a contrastelor generale. E o gre-
șeală însă a crede, că rezolvarea crizei
noastre generale atrînd dela delăturarea
chestiunii ceho-germane.Aceasta, pe cum se știe este numai
una din cele multe chestiuni naționale
ale imperiului nostru polyethnic și ca-
tena aproape nesfîrșită de „provisorii“
unilaterale este o dovadă, că pe această
cale simplu nu se poate ajunge la pace.
Trebuie să se recunoască, cumcă chesti-
unea ceho-germană se poate rezolva nu-
mai atunci, când întregul complex al
chestiunilor de naționalitate din mo-
narchia noastră va fi condus cătră o re-
solvare. Și în această chestiune trebuie
a porni dintr'o concepțiune unitară și
firească, spre a pute ajunge la un sfîrșit
unitar și care garantează oare-care re-
sultat.Toate chestiunile noastre naționale
sînt după firea lor nu chestiuni de limbă,
ci de drept de stat. Aceasta e clar
astăzi pentru ori-ce politician nepreocupat.Lucrurile se pot întoarce și învîrti
ori-cum, un adevăr însă stă hotărît.*Chestiunea naționalităților este o
chestie de constituțiune.*Dacă în decurs de decenii oamenii
nostri nu s'ar fi ferit de a cumpeni
aceasta, astăzi imperiul nostru ar sta pe
temelii tari și am fi fost cruțați de toate
actualele noastre crize. Fiecare popor
deșteptat la deplină conștiință naționalăvrea tocmai să dispună însuși, autonom,
în afacerile sale publice.Nisuițele acestea sînt rezultate
firești ale progresului general în cultură,
și numai miopii politici pot să le presen-
teze ca sugestii artificioase din partea
unei anumite „Camarilla“, ori din partea
unor factori politici externi. La această
stare însă au ajuns azi deja toate po-
poarele monarhiei. Și această conștiință
constitue un drept, pe care nu-l poate
disputa nici un politician cuminte. Acest
drept e dreptul de a forma stat și el
pretinde recunoașterea sa în interiorul sfe-
rei de putere a imperiului.Aceste drepturi teoretice ale popoarelor
trebuie aduse acum în concordanță cu con-
dițiunile de existență ale imperiului. Și fiindcă
aci e vorba de chestiuni de naționalitate,
ear' nu de regate ori țeri de coroană,
drepturile acestea trebuie să fie apărute de
influențări și înfrîriri cu nuansă și col-
orit „istoric“. Acest lucru însă se poate
ajunge numai dacă separăm popoarele, ce
locuiesc în masse compacte, după hotarele
lor mari, generale, etnografice și recu-
noaștem fiecăruia o egală măsură de au-
tonomie, și le cuprindem apoi pe toate
într'o unitate organică printr'o constitu-
țiune de stat federativ.Egală autonomie pe teritoriile națio-
nale compacte și o perfectă unitate în
afacerile comune ale imperiului: eată cele
două principii, cari ne pot conduce la o
rezolvare a chestiunilor de naționalitate
din imperiul nostru. Prin aceasta impe-
riul s'ar prefăce într'un stat federal, un
imperiu federativ, și prin iubirea popoa-
relor sale și ordinarea internă a sa, ar
pute privi cu încredere în viitorul seu.Dacă mai sînt încă oameni cari se
ingrozesec de o constituțiune federativă și
cari o „qualifică“ drept *dissolvare*, azi se
poate susține fără doar', că acei oameni
nu înțeleg peste tot nimic în chestiunile
dreptului de stat.Pentru-că cel-ce are fie și numai o
idee despre formațiune de state știe, ast-
tăzi, că statul federativ (nemțește: *Bun-
desstaat*) nu e tot una cu federațiunea
ori confederațiunea de stat. (Staatenbund).Caracteristica distinctivă a statului
federativ față cu federațiunea de state
este tocmai unitatea sa politică, deplin
garanțată, care își află expresiunea sa în
guvernul imperial, parlamentul central al
imperului, product al alegerilor directe,
și în administrațiunea centrală a justiției.
Pe cât de laxă și grea de susținut este
federațiunea de state, pe atât de unitar
și coerent este statul federativ. Pentru
a se convinge omul despre aceasta nici
nu trebuie să studieze operele lui *Waiz,*
Laband, Borel, Le Fur, Brumalt, etc.,
sînt îndestulitoare cunoștințele comune
din istorie, pentru-că cele trei state fede-
rative de astăzi: *Germania, Helveția* și
uniunea americană, s'au dezvoltat, pre-
cum se știe, din confederațiuni de state.Ba există anumiți specialiști în ști-
ințele de stat, cari deneagă membrilor
cari compun statul federativ nu numai
suveranitatea, ci chiar și caracterul de
stat. Și earși alții vîd în statul fede-
rativ mai ales un pericol: că tinde în
mod firesc spre a deveni un stat unitar
regulat! Prin urmare numai oameni cari
n'au nici o idee despre formațiunile de
stat, pot prezenta statul federativ ca o
formațiune laxă ori incoherentă. Da, de
sigur o formațiune laxă, și de nesuștin-
tă — pentru-că tinde la desfacere —
este dualismul, pentru-că este o confede-
rațiune de state și pentru-că — de fapt
este în deplină soluțiune..!Cu privire la delimitarea națională
se zice de comun că e greu de executat,
pentru-că în teritoriile compacte ar mai
rămâne enclave etnice străine. Apoi, po-
pore și enclave sînt două lucruri dife-
rente. Au vrea cineva, de dragul unor ne-
însemnate enclave, să denege popoarele
dreptul lor la autonomie și să ex-
pună imperiul unor permanente crize?O altă obiecțiune e, că Cehii și Po-
lonii nu prea pot fi cășigați pentru de-
limitarea națională.Apoi firește; de când Maghiarilor
li-s'a dat dreptul să maghiarizeze popoareîntregi, este explicabil dacă li-se face
pofță și Cehilor de a cehisa pe Germani,
și Polonilor de a polonisa pe Ruteni.
Cumcă Cehii și Polonii ar saluta sepa-
rarea prin delimitare națională a Germa-
nilor și Rutenilor cu strigăte de „des-
facerea țerei, rumperea țerei“, e foarte
probabil.Decât acest strigăt de alarmare nu
numai nu ar ave nici un motiv etic,
ci ar fi chiar repugnant, și întreg specta-
cul ceho-polon ar deveni simplu ridicol,
ca ori-care grandomanie.Din teritoriile compacte germane s'ar
pute forma două individualități autonome
germano-austriace.Astfel delimitarea națională a po-
poarelor monarhiei noastre este pentru
rezolvarea fericită a chestiunii naționali-
tăților așa de esențială, încât fără de ea
nu există peste tot o rezolvare.La tot cazul această transformare a
dreptului de stat ar trebui să se extindă
peste întreg teritoriul monarhiei, pentru
că mult timp nu poate să dureze o formă
de stat „pe abzicere“ (*Staatsform „auf
Kündigung“*), — anumit nu poate să
dureze, dacă abzicerea s'a făcut deja!..

Sibiu, 29 Dec. n.

„Descompunerea Austriei“. Sub
acest titlu semioficiosul „Reichswehr“ dela
Viena scrie următoarele:„Așa, între jour et nuit, pe șopote și cu
semne cu ochiul, aproape pe neobservate și în
făcurătura evenimentelor, se pune la cale și
se săvîrșește o înfrățire maghiaro-germană (cu
Germanii din imperiul german. N. A.), un fel
de alianță ce este îndreptată în mod inconte-
stabil împotriva Austriei. Desbaterile anti-
austriace din camera germană nu par a dis-
plăce unora dintre mărimile ungurești, ba
presa maghiară răspunde chiar cu o delicat
merci, la atîrările anti-austriace ale ziarelor
din imperiul german. Astăzi earși găsim în
„Frankfurter Zeitung“ o corespondență dela
Budapesta, care nu e decât un întreg buchet
de arroganțe pan-maghiare. Nu știi, să rizi,
sau se te revolți, când vezi cum caută Ma-
gharii să prezente pe Austria ca un fel de
appendice al Ungariei. Chiar dacă am ave
cea mai mare indulgență față de milenara stu-
piditate a multor (!) Maghiari în chestii națio-
nale, totuși nu putem lăsa să treacă fără răs-
puns aceste apucături atât de obraznice.“Aci apoi organul semioficios al guver-
nului austriac îi trage corespondentului ma-
ghiar și Maghiarilor peste tot o zdravănă să-
puneală.Dárdai Sándor, consilier ministerial
pe lînga Bánffy, a fost denumit vicepresident
la curtea de compturi. Acest înalt post a
devenit vacant prin moartea lui *Iosif Hossu*.
Astfel deci ori-cât de bun patriot a fost *Iosif
Hossu*, locul lui totuși nu mai e ocupat de
un Român, ci de un (neo)-maghiar. De altfel
nu asta e importanța faptului.Dí Dárdai era consilierul lui Bánffy
pentru chestiunile bisericești și ale ora-
șului Fiume. Se știe la ce stări au ajuns
ambele chestiuni, și aceasta e meritul lui
Dárdai.Moștenirea lui, foarte ingrată ce e drept,
trece acum în mâinile faimosului *Fessensky*
și ale unui celebru necunoscut *Barkassy*. Na-
i vorba „vrednici“ succesorii.Afacerile bisericești naționale sârbesti și
chestiunea orașului italian Fiume date în
grăjea alor doi Maghiari, și rîi, și șovinști.„Luptele Românilor“. Seria de ar-
ticole, așa de cu interes cetite de toți, sub
acest titlu, s'a încheiat ieri numai la aparență.
Printr'o fatală eroare un articol, al XII., a
scapat din serie și era să fie pierdut. În-
cercăm o adevărată plăcere, putînd să supu-
nem cetitorilor nostri încă un articol de felul
celor de până aci. El tratează evenimentele
dela anii 60 și constituie un întreg de sine
stătător și bine rotunzit.
Îl vom publica mâne.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.Redacțiua și administrațiua: Strada Poplăzii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumere și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Nimeri singuratici à 5 cr. se vînd la „Tipografia“, soc. pe acțiun

Echou din Bucovina. „Patria“ dela
26 Decembrie n. se ocupă la primul loc
cu situația ce ni-s'a creat nouă de cătră gu-
vernul maghiar. Expunînd ultimele eveni-
mente și analizînd importanța lor, organul
partidului național din Bucovina încheie
astfel:„Și ce are să urmeze? Se va împlini
vorba lui Tisza de acum cincisprăzece ani : na-
ționalitățile vor fi strivite? Fi-vor și desfiin-
țate ca naționalitate, ca subiect de drept? În
formă da, în realitate însă nu, fiindcă atîta
forță nu au Maghiarii și nu vor ave nici-cînd :
*conștiința națională a popoarelor nu o pot
stînge, față de aceasta e impotentă ori-ce
forță brutală.*Consecința e deci evidentă. Durerile
neamului, postalatele de drept inalienabil,
scose din constituțiune își vor căuta altă cale,
ca și aerul comprimat la explozie, ear' urmă-
rile sînt astăzi greu de calculat.Acesta este momentul, în care actele de
violență din Ungaria încetează a mai con-
stitui o chestiune internă a țerei ungare, ci
devin un pericol pentru întreaga monarhie,
care poate sgudi din temelii existența impe-
riului și pot fi faneste pentru pacea întregului
Orient european.Nu numai faptul că frații nostri din
cealaltă parte a monarhiei sînt greu violen-
țați în drepturile lor ne ample cu serioase
îngrijiri, ci și conștiința, că politica de stat
maghiară a creat în monarhie un vulcan,
care amenință pe zi ce merge tot mai mult
cu o erupțiune elementară, care poate sfîrșica
întreaga monarhie.Privirile tuturor sînt astăzi îndreptate
cătră *Monarch* și este timpul suprem să se
pună capăt paroxizmului maghiar“.

Meetingul din București.

— Din „Drapelul“. —

În urma împedecării meetingului național
dela Eforie organizatorii au angajat sala Hago,
care la orele 2 era archi-plină.Au vorbit d-nii: M. Vlădescu, D. Neni-
țescu și studenții Murășianu și Iorgala.Oratorii au arătat situațiunea grea creată
Românilor din Transilvania și modul în care
Ungurii își continuă opera de maghiarizare
prin legile propuse de a se schimba până și
numele orașelor, mnașilor etc., din româ-
nești în ungurești, prin interzicerea întru-
nirilor și punerea elementului românesc în
afară de lege.

**

Meetingul s'a terminat prin votarea
unei moțiuni propusă de cătră dl. M. Vlă-
descu.

Eată textul acestei moțiuni:

„Cetățenii capitalei întruniți în
meeting de manifestatie în privirea mon-
struoaselor lovituri ce se dau trecutu-
lui istoric al neamului românesc prin
legea de maghiarizare, în conștiința
deplină a indignarea lor profundă de-
plina încredere în lupta fraților de
dincolo.“D. M. Vlădescu a mai propus și trimi-
tarea unei telegramme metropolitului Miron din
Transilvania.După terminarea meetingului, studenții
au scos steagul albastru, dăruit studenților
nostri de domnișoarele române din Tran-
silvania, și formînd un cortegiu au pornit
spre Ligă parcurgînd strada Doamnei și calea
Victoriei.Ajungînd în dreptul stradei Nouă, o
parte din mulțime a apucat spre Ligă ear' o
mare parte a pornit-o spre calea Victoriei.Mulțimea a încercat să înainteze spre
piața Teatrului, însă deodată apar câteva plu-
toane de gendarmi cu armele și sergenți, cari
se pun de-a curmezișul stradei.Mulțimea caută să înainteze avînd înainte
drapelul albastru studențesc.Armata respinge mulțimea cu baionetele ;
agenții polițienesci intervin și ei și
aruncîndu-se asupra drapelului al-
bastru studențesc, îl sfășie în mai
multe bucăți.

Față cu neputința de a trece peste coridoarele de armată, mulțimea se retrage hui duind și fluierând poliția și armata.

Studentii s'au dus la Ligă unde au de pus drapelul sfâșiat.

In urmă mulțimea s'a adunat în piața universității. Aici studenții *Danielopolu*, *Mureșianu* și *Tiberiu Axente* s'au suit pe grilejul statuii lui Mihail-Viteazul de unde au veștejit purtarea poliției și au îndemnat mulțimea să se retragă în liniște.

Dela universitate, mulțimea s'a readunat în strada Nouă, ear' din balcon Ligei au vorbit studenții *Dumitrescu-Brăila*, *Tamara* și *Axente*, cari d'n nou au sfătuit mulțimea să se împrăstie în liniște.

Poliția a operat câteva arestări.

Se zice că un student a fost grav rănit în *involmășeală*.

Din Lipsca.

— Scrisoare particulară. —

Lipsca, Dec. 1897.

Mișcările antisemite. — Curente naționaliste la universitate. — Reprezentație teatrală în latinește. — Un Ungur plouat.

Abia s'a deschis sesiunea parlamentară, abia a răsunat mesajul de tron și partidele s'au pus pe lucru. Partida antisemită sau social-germană, cum se numește ea, a pornit o acțiune însemnată în contra Jidanilor. De o vreme încoace se țin în continuu adunări populare sub conducerea șefilor lor, cari în tot atâtea rânduri s'au manifestează contra Jidanilor. Mai imosantă a fost adunarea, în care a vorbit deputatul din Berlin, *Zimmermann*, despre micii industriași și dușmanii lor.

Ținta de lovire a deputatului *Zimmermann* erau capitaliștii mari și societățile de consum, cari s'nt plaga poporului.

„Chemarea parlamentului”, zice oratorul, „e a lua în apărare industriei și a se îngrijii de starea lor”. Să adresează apoi la damele prezente zicând: „Vai acelor femei germane, cari orbite de strălucirea obiectelor expuse, se vor grăbi a intra în bazar și a cumpăra din mâni jidovești”.

După ce termină oratorul, presidiul acordă cuvântul la vre-o 4 industriași, cari au vorbit tot pe aceeași coardă. Foarte interesantă a fost vorbirea măcelarului *Wichmann*, el e de părere, să se facă agitare, ca la proximele alegeri, să învingă partida lor. Adunarea a durat până la 12 noaptea în bună ordine și liniște.

Valurile întemplierilor din Viena au străbătut până aici și era imposibil, să nu atingă simțitoarea inimă a studenților germani. *Academische Rundschau*, gazeta studențească, în numărul din urmă scrie un articol subsemnat de un cand. jur., care începe pe un ton foarte înalt a se exprima în chestia ordinațiilor de limbă.

Di cand își botează articolul în chipul următor: „Oare are studentul german-austriac vr'un drept a lua pozițiune față de ordinațiunea limbilor?”

Autorul, ajunge la răspunsul dorit, că da, pe baza unei argumentațiuni, pe care nici de stradă n'o poți numi.

Al doilea curent — pornit la umbra universității — e al *Fidanilor maghiari* în contra *Românilor*.

Lipsca a avut fericita onoare de a se bucura de un număr cu mult mai mare de Jidani în anul acesta, ca altă dată.

Perciuanații, cari se dau toți de veritabili Maghiari, mai ales că stăt între ei și câțiva nobili, își băteau capul se înființeze o societate maghiară aici în Lipsca, dar' nu s'au îndestulit numai cu atât, ei au început a lucra în contra noastră cu toată vehemența.

Cred însă că glasurile lor răgușite vor suna în pustiu.

Sâmbătă în 11 Dec. n. a. e., și-a s'ărbat societatea studenților filologi clasici aniversarea a 31-a, din incidentul căreia s'a reprezentat dragălașa comedie a lui *Plautus*, „*Trinummus*”.

La reprezentare era o mulțime însemnată de cetățeni academici, dame și o seamă de profesori universitari.

Reprezentarea a decurs latinește și cu un succes cât se poate de bun. Tinerii debutanți au secerat o furtună de aplause.

Fidelitatea istorică a fost păstrată și în port și graiu, au bătat însă la ochi modernele frizuri ale unor debutanți și mai ales ochii unuia.

Entre acte însă ni-se întâmplă o neplăcere cu un Ungur, care s'a fost legat de noi.

Noi eram, doi Români și un Englez din *America-de-Nord*. Englezul s'ădresață la noi și ne întreabă ce credem despre starea și mișcările Boemilor. Noi ne exprimăm dorința pentru învingerea Boemilor, că atunci și învingerea noastră e mai sigură. Ungurul s'ămestecă în vorba noastră și ne amenință în-trebându-ne: cum putem să vorbim astfel față de un străin despre ei?

Natural noi ne continuăm vorba și nu încetăm a clarifica pe Englez despre stările din *Ungaria*. Ungurul plin de furie spune *Americanului*, că noi n'avem drept să protestăm în contra lor, că ei formează majoritatea țerei și s'nt 10 milioane.

Luându-l pe Ungur în rts cu cele 10 mil. și văzând el, că n'o poate duce cu noi ne părășete masa — în cavalerescul chip maghiar — ca un câne plouat.

După reprezentare urmează veselie și petrecere sub comanda studențească nemțească. Partea mai mare a toastelor s'a ținut latinește. După partea oficială, când era vorba de o concentrare, Ungurul o șterse.

Jupănel.

In chestiune personală.

— „Dreptatea” și eu. —

Sibiu, 29 Dec. n.

Umblând zilele trecute pe la *Arad* am auzit acolo, dela un binevoitor frunțas, un lucru ce nu-mi venia să-l cred, că adevăr actualii redactori dela „*Dreptatea*” lătesc *urbi et orbi* vorba, că eu le-am ruinat foaia, că eu le-am adus-o la doagă de moarte. Ceea ce nu puteam crede, în concepțiunea mea bună asupra oamenilor, se adevărește, s'a adevărit.

Mai ieri-alaltăieri redactorii-ciocii ai ziarului din *Timișoara* susțin negru pe alb lucrul ce l-am auzit, și l' susțin cu o cutezanță desperată, explicabilă numai la oameni, cari se încaă în incapacitatea lor și nevzând chip de scăpare, înjură și blastemă lumea și țeara.

Aș pute să n'ici nu reflectez la acele calumnii ordinare și minciuni sfruntate, pentru că bătărăni de acestea a mai comis redac-

țiunea actuală a „*Dreptății*” și va mai cumite poate în viețta ei, ori-cât de scurtă i-s-ar fi destinată. Pentru-că după cum foarte nimerit a caracterizat-o un frunțas fondator al „*Dreptății*”, într'un cas analog cu acesta al meu, ea este „*unberechenbar*”, sau pe româneste, într'o stare „*neimputăveră*”, dar' s'ar exprima „*Dreptatea*”.

Cu toate acestea, prea neomenesc este atacul ce mi-se face de acolo, de unde recunoștință aș fi în drept să aștept, prea isbitoare este minciuna ce se dă în vileag și prea cutezată calumnia, ce mi-se aruncă, decât ca să o trec cu vederea; cu atât mai puțin nu, cu cât acest lucru nu mie mi-se întempla *mai întâiu*, dintre cei-ce am jerfit muncă și am cheltuit entuziasm tineresc pentru această îngrată „*Dreptate*”, și mă tem că nici nu voi fi eu cel din urmă dintre colegii de oare-când, care să fie tractat așa de nedrept din partea „*Dreptății*” decadente.

Eată de ce mi impun s'ia să reflectez acum câteva cuvinte acestor necuviințioși muribunzi.

Simțindu-se atinsă prin nevinovatele observări ale „*Tribunei*” redacțiunea funebă a „*Dreptății*” s'a crezut în drept să mă atace pe mine personal, — fără însă de a avă curajul să mă numească expres, — și să-m' facă următoarele capete de acușare.

1. că la „*Dreptatea*” mi-aș fi început cariera ziaristică.
2. că aș fi zis cândva, că la „*Dreptatea*” mi-am aflat idealul politic.
3. că aș fi provocat prin administrarea mea ruina financiară a ziarului, și în fine
4. că după-ce nu m'a mai putut salarisa cu *miu* de florini, i-am întors spatele.

Câte acușări, atâtea neadăvruri. Și până-ce voi pute face istoricul relațiilor mele cu acest ziar — lucru de oare-care interes general — declar următoarele:

Proprie eu nu la „*Dreptatea*” mi-am început cariera ziaristică, decât în înțelesul că mai întâiu la „*Dreptatea*” am lucrat ca colaborator intern, în redacție. Am fost însă mai înainte colaborator extern la foi literare, apoi la „*Tribuna*” mai ales, și la „*Unirea*”. Tocmai pentru activitatea mea anterioară „*Dreptății*”, a ținut dl *Dr. C. Diaconovitch*, primul director al „*Dreptății*” să mă caute în *Budapesta*, unde eram la studiu, și să insiste pe lângă mine, ca să intru, fie măcar pe scurt timp, în redacția noului ziar. — Asta eventual pentru *biografia* mea...

Cât pentru „*idealul politic*”, nu mi aduc aminte să fi zis undeva că l'am găsit la „*Dreptatea*”, ori în programul „*Dreptății*”. Așupra acestui punct voi vorbi mai pe larg altă dată, pentru-că prin faptul că 2 ani am ținut, și am lucrat, ca intern și extern, la „*Dreptatea*”, mi-am găsit idealul meu în ea, pentru-că idealul meu l'am pus în ea. Nici-odată, cât am lucrat acolo, n'am avut alt ideal decât acela, ce mă conduce și azi. Cât pentru programul „*Dreptății*”, nu știu ce s'ă zice; pentru-că altul a fost publicat, și altul se vede că a fost gândit. Cel puțin așa reese acum, la urmă, în declarațiunea fondatorilor. Una însă declar: noi toți tinerii căți am fost acolo, în special eu, am lucrat totdeauna condus de inspirațiunile mele și nici-când fundatorii nu mi-au dat, nici n'au încercat să-mi dea inspirațiuni. În privința asta am avut o libertate cum nu se poate într'alt loc.

Că eu aș fi provocat ruina financiară a foi? — Calumnii și insulță.

Eu am fost numai 5 luni directorul foi, din Iunie până la finea lui *Octombrie* 1895. Am primit acest post la insistența deosebită a comitetului, în mod provisor, după-ce am fost chemat la *Timișoara* prin o telegramă a d-lui *Mocsonyi*. În 5 luni de zile cu atât mai puțin am putut ruina foaia, că ea dela început a lucrat cu deficit, că tocmai în acel timp, 1 *Iulie* 1895, s'a făcut reducerea formatului, că eu am avut un administrator special, care i-s'a prezentat șotelile comitetului, a fost s'ărbolat în regulă, și le-a predat d-lui *P. Rotariu*, succeszorul meu.

Mai zice redacțiunea actuală: „când... „*Dreptatea*” nu i'a mai putut salarisa cu *miu* de florini, a întors spatele „*Dreptății*”.

La acest punct adevărul e: Nici-când „*Dreptatea*” nu m'a salarizat cu *miu* de florini. Din contră, salarul meu în cel mai bun timp a fost sub 1½ *mie*. Nici-când eu n'am returns la salarul „*Dreptății*”, din contră, întotdeauna am fost chemat cu insistență. Că i-am întors spatele? Aș pute să întorc eu vorba. Lucrul a fost așa: Când voiam să mă stabilesc, la cererea fondatorilor, din provisoriu cum eram, mi-s'a anunțat o schimbare mare, prin care mi-s'a făcut formal imposibil de a rămâne la foaie.

Fundatorii au decis, în luna *Octombrie* 1895, că în urma deficitului, care creștea și după reducerea formatului, nu mai pot susține foaia. Dl *P. Rotariu* însă a făcut ofertul, că dacă i-se predă dînsului ziarul, ca să dispună peste el cu toată plinitudinea de putere, dînsul să legătnețe a-l susține fără deficit, ori eventualul deficit îl acopere din al său, — Ofertul s'a primit.

În fața acestei schimbări radicale redacțiunea de atunci a declarat prin rostul meu, că se privește demisionată, fiindcă i-se creează o situație nouă, la care nu s'a angajat. S'a admis.

Dl *Rotariu* însă a fost însărcinat să tracteze cu redactorii și să angajeze pe cei-ce ar voi, să primească.

Într'o zi dl *Rotariu* și-a expus redactorilor (eram trei) programul seu și ne-a făcut oferte.

Eu i-am declarat imediat, că nu pertractez, pentru-că nu numai nu i primesc programul, ci îl perhoreschez.

Astfel am „întors spatele” *Dreptății*, nu în lipsa „*miilor*”, cari n'au existat, ci în urma ajungerii ziarului la discrețiunea d-lui *Rotariu*, care i-a pus capul, un lucru pe care eu l'am prorocit fundatorilor, fără a avă darul prorociei, încă în ședința, în care au primit ofertul d-lui *Rotariu*.

Astfel „*Dreptatea*”, care se sistează acum e „*Dreptatea*” d-lui *Pavel Rotariu*, fost redactor al „*Luminătorului*”. Și dacă ea moare, urmează nu mai pe calea, ce firea lucrurilor desighează tuturor „*Luminătorilor*”.

Na e nimic de mirat în acest fapt. De mirat e însă, că acești „*Luminători*” muribunzi nu ved și nu știu, măcar din experiență, că în ei, și nu în alții, cu atât mai puțin în mine, e vina sorței lor.

De mirat mai e însă și aceea, că acești oameni nu s'ă sfiesc a spune neadăvruri și calumnii chiar și atunci, când vorbesc cu „*limbă de moarte*”.

Pentru-că dacă la cei morți se potrivește; de mortuus *nilhil nisi bene*, atunci și mai mult se potrivește *muribunzilor: nilhil nisi verum!*

Dr. E. Dăianu.

CRONICA

Sibiu, 29 Dec. n. 1897.

Congregația comitatului Sibiu.

Azi s'a ținut adunarea generală extraordinară a comitatului Sibiu. La ședință au luat parte puțini membri, cei mai mulți din loc. A presidat comitele-suprem, care a răspuns la interelațiunile făcute în congregația din *Octombrie*. În locurile din comisiuni, rămase vacante în urma decedării lui *Dr. Aurel Broto*, au fost aleși d-nii *I. de Preda* și *Dr. L. Lemény*. Obiectele s'au pertractat cu cunoșcută grabă. Ședința s'a încheiat înainte de 12 ore.

În amintirea iubitorilor răposiți.

Profesorul seminarial dl *Dr. P. Barcianu* din Sibiu a transpus la fondul de ajutorare creat de „*Reuniunea sodalilor români din Sibiu*” suma de 8 fl. însoțită de următoarea comitivă, adresată presidiului Reuniunii: „În loc de cunună la mormântul mult regretatului bărbat, amic al cauzelor noastre publice bune, *Dr. Aurel Broto*, miu iau voia în amintirea lui a transpune On. Reuniunii a meseriașilor români suma de 8 fl. (opt florini) pentru fondul de ajutorare, întemțiat de Reuniune.”

Din Jibou (Sălagiu), ni-se scrie: La 20 l. c. s'a ținut alegerea de notar al cercului

Chechis, locuit aproape exclusiv de Români. Fostul notar *Vasilie Maroșan*, intenționând a se pensiona, a fost aplicat lângă sine de adjunct pe simpaticul tiner *Ioan Cosma*, care numai bătimp depusesese censure notarială. Dl *Cosma*, basat pe bunăvoința protopretorului de a-l candida, și pe alipirea alegătorilor, cari în majoritate absolută îi erau hotărîți devotați, își ținea alegerea ca sigură. Erau cincisprezece concurenți.

Protopretorul *Péchy Imre*, spre uimirea și indignarea tuturor nici n'a pus în candidație pe dl *Cosma*, ci a candidat doi Jidani, doi Unguri și pe un notar actual român. Inșiși actul alegerii a fost înfațurat prin un moment depmăritor. Protopretorul în vorbirea de deshidere roșită ungurește, propune a i-se vota mulțumită fostului notar, care a servit 27 ani. Mulțimea nepricepînd despre ce e vorba, abia vreo 2-3 înși au răspuns. Protopretorul roagă personal pe fiecare dintre cei trei preoți români prezenți, să binevoiască a talmăci poporului propunerea. Toți trei resping această însărcinare. Protopretorul și repeteste înșiși propunerea românește, efectul însă a rămas aproape tot același.

După aceste protopretorul pronunță numele celor 5 candidați; bieții alegători români, devotați d-lui *Cosma*, stau uimiți și neputându-se orienta în marea lor zăpăceală, întrebă unii de alții șoptind ce, oare care nu e J dan dintre candidați?

Trebuie să amintesc cu oare-care satisfacție ținuta corectă a d-lui *Szilágyi M. Klós*, mare proprietar în *Chechis*, care uși e Ungur neaoș, convins despre corectitatea d-lui *I. Cosma*, a stăruit diu răspuneri pentru candidare.

Puțini alegători unguri, ba și un proprietar oreu, încă au stăruit pentru alegerea domnului *Cosma*, dar' toate au fost înzadar, căci cu bruscare fl-grantă a dorinței aproape unanime a alegătorilor, dl *Cosma* a fost delăturat și a fost proclamat de notar un *Sóos Miklos*, notar actual în comuna ungurească *Vörölygy*, care nici nu era de față, și pe care alegătorii români nici din nume nu l'au cunoscut. Dintre concurenții români au fost de față trei inși, protopretorul însă pe lângă toată întreprunerea inteligenței române, n'a candidat nici pe unul.

Coresep.

Pentru școlarii săraoi. O frumoasă

s'ărbare va avă loc *Duminea* viitoare, (2 Ian. n.) la 11 ore a. m. în sala școlii române gr-cat. din loc. Se vor împărți ca daruri

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Coloana V-a...

— Analiza ziarului —

de

Caragiata.

După foia frumoasă de dl *Caragiata*, ce am reprodus în nrul 274, dăm acum articolul acesta în care se face începutul analizei, ce a promis la sfârșitul foitei. „*Coloana a V-a*” e la gazetele din *România* cam ceea-ce e la noi rubrica „*Tribuna literară*”, și'rește îngrijită, la unele cu deosebire, de redactori speciali. În această coloană se publică articoli științifici literari, de valoare mai durabilă, de cum au de obicei articoli de ziare. Atât ca introducere.

Fără să te gândești mai adânc, ai pute auzind de coloana a cincia să-ți aduci aminte de a cincia roată. În adevăr, această coloană — literară științifică, artistică, economică, industrială, comercială, statistică — s'ar pără în întâia privire, că slujește în cadrul unei gazete numai și numai pentru umplutură...

Ce-mi pasă mie, public, care mă interesez exclusiv de mersul afacerilor politice; ce-mi pasă mie, public, care vreau să aflu fapte, accidente și scandaluri întemplate, și dacă nu întemplate, măcar nelntemplate — ce-mi pasă mie de ce păreri, de ce idei, de

ce gândiri, sau de ce închipuiri e capabilă mintea dlor X. sau Y. Pentru mine, căruia mi-e totdeauna de grabă, măcar că foarte rar am treabă; pentru mine, care am nevoie de încordare a închipuirii, coloana d-tale a cincia este peste măsură de lungă. O consider ca o fraudă ce mi-se face.

Cum, domnule redactor? Dar' d-ta mi-ai furat cu marafetul acesta, cu rasolul d-tale literar, măcar cinci bucățele picante, cari ar fi încăput în locu-i. Desbateri senine? Fantasiile frumoase? Teorii personale?... Mofhuri! Nu-mi trebuie. Mie dă-mi titluri — un titlu bun este singur o idee. După fiecare titlu, dă-mi un fapt pe care l'ai aflat, sau, dacă n'ai aflat nici un fapt deocamdată propșpôt, dă-mi un fapt de alaltăieri, încalzit; în fine, dacă nu, dă-mi un fapt ferbinte de poimâne. Care va să zică, am titlu, am fapt; mai îmi trebuie o concluzie a d-tale, scurtă, nervoasă, caldă, caustică, corosivă. Toate, împreună cu pseudonimul d-tale cu tot, să încapă cel mult în două vingalace și jumătate.

Dar' articole, cari se treacă peste o coloană și jumătate! Dar' eu când ved așa articole simt o impresie monstruosă: par'ăș privi în mijlocul unei ogrăzi, printre animalele domestice din ziua de astăzi, de proporțiuni potrivite, plimbându-se grav un mastadonte antediluvian.

Da, zic și eu, redactorul coloanei V., ca și d-ta, public! da, articolul a murit, fiindcă trebuia să moară; mai bine zis, fiindcă nu mai putea trăi. Căci, să fim drepti, poate că nu e vorba numai de cine o să stea să mai cetească articole; d' ar mai fi vorba poate, și de — cine o să stea să le mai scrie. Mai la urmă ar fi greu de sigur, dar' nu chiar imposibil de susținat, că-i tot așa de puțin ușor a scrie un articol cât a-l citi, Dar', în sfârșit asta puțin impoartă; e destul să constatăm că articolul a murit — mastodonte nu se mai plimbă de colo până colo; stă liniștit în salonul special al mușeuului — fosila literară își are, între atâtea vietăți actuale, locul seu în coloana V. Din când în când, foarte rar, nu-i lipsește mastodontului visita vre-unui amator; din când în când, veseli studenți se abat prin salonul grosolanii fosile.

Atunci, dacă e așa, zici d-ta, cetitorul, pentru-ce coloana V-a? Ce nevoie are fiecare gazetă de un mastodonte?

Domnule cetitor, răspund eu, nu trebuie dusă comparația d-tale decât până la o limită potrivită. Coloana a cincia seamănă numai într'o privință cu un mastodonte; în alte privințe, seamănă cu alte celea. Așa de exemplu, ca să-ți explic pentru-ce toate gazetele au adoptat coloana aceasta, eu am s'o compar cu un instrument musical de lux, foarte la modă astăzi — cu *Aristonul*.

Odinioară la sindrofii cocoanele cântau din ghitară; mai târziu cântau la serate damele din piano; astăzi, în secolul nostru eminentă economic, avem *Aristonul*. Ce progres! Ghitara se învață în opt ani, pianul în zece. *Aristonul*, presupunând că ai oare-cari dispoziții musicale, îl poți înveța în câteva săptămâni; cu multă stăruință, poate, chiar în cincisprezece zile. Eu, de exemplu, l'am învățat astă-vară la țeară într'o săptămână, și n'am lucrat exagerat — câte cinci, șese ciasuri pe zi: când îmi ostenea o mână, începeam cu cealaltă — într'ogsăptămână am ajuns la perfecție. Ei! dar' eu am mult talent la musică.

Când dar' avem *Aristonul*, mă întreb, care casă de oameni se se mai lipsească de binefacerile muzeice? Care petrecere, fie în salon, fie pe iarbă verde, să n'ăibă musică? Unde pui și avantejul acesta? *Aristonul* e ușor; fi poți lesne transporta. Eată, de exemplu, eu ai al meu am cântat la *Epoca* și acum cânt la *Drapelul*; pe câtă vreme amicul meu *Rădulescu-Motru* ...vice-versa. Ba încă el, mai tiner, a făcut odată un *tour de force*: a cântat într'o zi și colo și colo.

Privi urmăre, domnule cetitor, ia bine seama: la ori-ce petrecere, *Aristonul* — la ori-ce gazetă, coloana V. Musică iadulcește moravurile, și de! poate ale duminale nu s'nt tocmai așa de dulci încât să nu le mai trebuiască măcar un praf de zahăr. Știu că ai să-mi spui cumcă musică este un lux —

de prisos. Inșe trebuie să ne supunem modei și cerințelor epoci. Mai la urmă, nu ești obligat să ascuți *Aristonul*: întoarce pagina repede, și de sigur o nouă *Barbara Ubyrk* sau o altă barbarie are să-ți nutrească cu prisos spiritul flămînd de miracule, mai consistente decât niște simple sunete fără înțeles imediat palpabil.

Dar' ori-cum, eu gîndesc că d-ta, cetitorule, te înșeli câteodată desprețind prea mult *Aristonul*. Mie par'că îmi vine a mă încumeta să-ți probez, că și-n coloana V. d-ta ai pute găsi din când în când lucruri cari se te intereseze, cari să obție dela atenția d-tale oare-care succes de curiozitate.

Eu care, precum am spus, știu învîrti *Aristonul*, am să-ți dau în viitoarea mea cronică vre-o câteva modele de cântece. Voi încerca să-ți present câteva probe de coloana V. de deosebite caractere: literar, științific, filosofic, artistic ș. c. l. Am un teanc de cartoane pentru *Ariston*, culesse de pe la confrății mei.

Deocamdată mă opresc: mi-e teamă să nu te sperie dimensiunile mastodontului meu.

(„*Drapelul*”).

de Crăciun, haine și alte lucruri folositoare școlărilor săraci. Sînt invitați a asista toți amicii actelor de generoșitate.

Invitare. P. t. membri din comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiuului” sînt pofitiți la ședința comitetului, ce se va ține Vineri, în 19/31 Decembrie c. la orele 6 seara, în localul Asociațiunii.

Algere de rector la universitatea din București. Duminecă s'a făcut la universitatea din București alegerea de rector în locul d-lui Titu Maiorescu, care, ca toate stăruințele puse, a persistat în demisia d-sale. Din 64 profesori universitari — scrie Timpu — au luat parte la vot numai 52. Au intrunit: Dl Gr. Ștefănescu 35 voturi, dl C. Dimitrescu-Lăști 25 voturi, dl Titu Maiorescu 22 voturi, dl V. A. Urechiă 22 voturi. Se știe — scrie același ziar — că corpul profesoral universitar trebuie să recomande pe cei trei candidați, cari au obținut voturi mai multe. Din această listă de trei, ministerul va alege persoana pe care urmează să o numească rector. Cnm de astă-dată d-nii Titu Maiorescu și V. A. Urechiă au intrunit același număr de voturi, este probabil că toți cei patru candidați vor fi recomandați ministerului.

Neolog. Ni-se trimite următorul anuț funebra: Irmie Marginean, căpitan c. și r. în pensiuina a reposat în Domnul la 27 Decembrie la 11 ore înainte de amiază în etate de 80 ani.

Partea pămîntescă a neuitatului se înmormentează azi, în 29 Decembrie la 3 ore d. a., în cimiterul rom-cat. — după ritul g. rat. În numele tuturor rudeniilor aduc această știire jalnică. Sibiu, 27 Decembrie 1897. Iuliu Marginean, căpitan c. și r. în al 5-lea reg de ped.

Permutări în corpul diplomatic român. Pe ziua de 1 Ianuarie se vor face următoarele permutări printre secretarii legățiunilor române din străinătate: Dl Eug. E. Stătescu, atașat la legațiunea din Constantinopol, va trece în aceeași calitate la Berlin. Dl Filodor, atașat la legațiunea din Berlin, va trece în aceeași calitate la Constantinopol. D' Mihail Burghiele, subdirector la ministerul afacerilor străine, va fi atașat provisor la legațiunea din Berlin.

„Nera”. Primim următorul avis: Prin aceasta se aduce la cunoștință publică, că „Nera”, casă de păstrare, societate pe acțiuni cu sediul în Bozovicu (comit. Caraș-Severin) și-a început activitatea, în urma căreia acoarda împrumuturi cambiale și ipotecare; primește toate operațiunile comerciale pe lângă cele mai favorabile condițiuni. Bozovicu, în 20 Decembrie 1897. Direcțiunea.

Educație unghurească. O dovadă foarte elocuentă despre înaltul piedestal de „cultură” pe care stău „luminătorii” poporului unghureu o dă următorul cas: Reunirea învățătoarească maghiară din Nagy-Szt-Miklós a declarat unanim, că introducerea nului în școală o ține de absolut necesară.

Poi cum nu? Sîntem doar aba la sfîrșitul secolului al XIX-lea!

Oficieri austriaci în armata grecească. Ziarul Hestia din Atena anunță, că guvernul grecesc stă în pertracții cu monarhia noastră, în scop de a „și se trimite oficieri austriaci pentru reformarea armatei grecești.

Bombă în Moravia. Din Olmütz se anunță, că zilele acestea a explodat în imediata vecinătate a teatrului german o bombă primejdioasă. Din norocire bomba n'a cauzat daune. Se crede, că atentatul l-a comis vr'un naționalist fanatic.

Atac asupra unui executor. O scenă caracteristică stărilor din Ungaria s'a întîmplat de curînd la Csornaholova. Un biet fîran sîrb, amărît până în suflet de greul birurilor, s'a revoltat atît de mult vîzînd pe executor earăși venind să-și vîndă de prin casă, că a sărit asupra-i și cu putere l-a trînit de pămînt. Abia doi gendarmi au putut scăpa pe executor de o belea și mai mare ca trînta.

Un nazaren în armată. Tribunalul honvezec din Budapesta a osîndit zilele acestea la 5 ani carceră pe un soldat unghur, care — Nazaren fiind — a refuzat categoric să ia armă în mînă. Osînditul a declarat, că mai bucurus suferă cea mai grea pedeapsă, decît să calce legile credinței sale.

Procesul Panama. În celebrul proces Panama, ce se pertractează de câteva zile la Paris, procurorul și-a ținut alaltăieri rechizitorul, pe lângă un enorm interes al publicului. Procurorul și-a retras acuza față de patru acușăți: Gaillard, Bigaux, Laisant și Boyer, ear' pentru cealaltă a cerut osîndire.

O scrisoare către Bánffy. Guvernamentalul Pestu Napló publică o epistolă, ce a primit-o zilele acestea baronul Bánffy — nu se știe dela cine. Erită scrisoarea în sine foarte nostimă: „Am așteptat destul, că te vei îndrepta, dar vedem, că d-ta, dle ministru, pui la buzunar toate cuvintele vîtmătoare, ce le primești dela deputați. Îndreptează-ți greșelile și păcatele ce le-ai comis pînă acum față de Cehi, Slovaci, Români și Sîrbi! A fost destul. Da, trebuie să te ajungă rîșburarea! Privește la România, la Austria. Și cu voi se va întîmpla astfel. Slavii sînt pe calea de a-și scutura cătușile! Ștați bine, ce vî amenință! Băgați de seama! Ați aruncat destui nevinovați în temnițe. Rușne! Știți, ce s'a întîmplat la Prag? Știți aceasta? Și cu voi se va întîmpla tot așa, Maghiaronilor. Tremurați! Spovediți-vă! Dați

Slovacilor drepturile ce li-se cuvin! Școlaele, Matia! Apoi acei 1000 fl. ce li-a dat Maiestatea Sa Matiei, și pe cari voi ni-i-ați furat..... Sperăm, că veți face acestea, pentru-că trăiește încă dreptatea!”

Industria noastră națională la Viena. Privitor la expoziția de lucruri de mînă românești, care s'a aranjat în Viena de către Reuniunea femeilor române din comitatul Hunedoarei, eată ce i-se scrie din Viena ziarului Patria din Cernăuți: Din Viena ne sosește o știre îmbucurătoare: D-na Hossu, prezidenta reuniunii femeilor române din comitatul Hunedoarei în Deva, a aranjat la Viena o expoziție de lucruri din industria casnică națională și anume de covoare, scoarțe, pistele, cămîșe, ștergare, fașe de perină, de masă, servetele, perdele și multe altele de soiul acesta, cari fiind împodobite prin cusături frumoase, ne prezintă o icoană fidelă agustului admirabil al țărancilor ardeleni. Unele lucruri sînt atît de fin și artistice lucrate — zice corespondentul nostru — încît Vinezii, cari arată un foarte mare interes față de această expoziție, cred, că sînt produse de fabrică. Ziarele vieneze se exprimă foarte măgulitor asupra acestei expoziții, îndeosebi ziarul Deutsche Zeitung.

Șvabi renegați. Ce mai bucurie pe foile unghurești și pe toată „nația” cavalerescă! Representanța comunală a satului șvabesc Delta (Ungaria-de-Sud) a hotărît unanim, ca numirile șvabești ale satului să se schimbe cu d'a hălea istorice unghurești! Și, ce e mai caraghios, inițiativa acestei bravuri revine unui solgăbiru... Prepelicasai. Nume istoric unghuresc și asta!

Nu mai plătește darea! Locuitorii comunelor unghurești Herceag-Marok și Darász, în frunte cu artiștii lor, au denegat autorităților plătirea dărilor. Comitetul administrativ al comitatului s'a vîzut necesitat a trimite pentru scoaterea cu forța a dărilor doi executori de stat, cu o puternică asistență generală de escă.

Colonelul Vassos, cunoscut din războiul greco-tare, a fost avansat la rangul de general și în calitate aceasta guvernul grecesc l'a numit comandant suprem al reorganizatului corp de armată din Tesalia.

Primejdia corsetului. Un savant neamt, profesorul Eulenburg, arată pe larg relele urmări ale încorsetării. El zice, că pricina de căpetenie a multor boale la femei e numai și numai corsetul. Nu numai gîbîneala și anemia (lipsa de sînge), ci și boalele de inimă și slăbiciunea mușchilor vin din corset. La acele femei, cari „din întîmplare” au crescut fără a purta corset, nu se înfălțesc aceste boale.

Avis. Atragem atențiunea cetitorilor nostri la anunțul Török A. és Társ. cu observarea, că întrebările pentru losurile cl. III. sînt foarte frecvente, de aceea comandașii sînt a se face cît mai iute.

Știri merunde. În Lublin, la frontiera galțiano-rusă, un duel mortal a avut loc între doi proprietari; unul a fost împușcat.

La Panciova tribunalul a sistat apariția ziarului anti-maghiar „Pancsovaer Zeitung”, pentru delict de presă.

În Nagy-Szt.-Miklós o familie din cinci membri a fost asîziată de acid carbonic, produs prin foc de cărbuni; doi au murit deja, cealaltă sînt pe moarte.

La Budapesta un lucrător voinăd și răsbune pe amanta sa necredincioasă, și-a mușcat nasul, rupându-i-l de tot.

În Győr un actor iudov, Márkus, a trecut la catolicism.

Lă Essen-Ruhr, într'o ocnă, o explozie a omorit doi lucrători, ear' pe unul l-a rînit grav.

Dunărea, din cauza ultimelor geruri, a înghețat dela Turnu-Măgurele pînă în apropiere de Tulcea.

Tribuna Literară.

A II-a serată literară în Blaj.

— Raport special. —

— 27 Dec. n.

Duminecă s'a ținut a II-a serată literară, aranjată de Reuniunea femeilor. Și de data aceasta publicul a dovedit mult interes. Durere numai, că disertația n'a fost de loc potrivită pentru astfel de conveniri.

Nu voese să fac împuțări comitetului Reuniunei, el nu poartă nici o vină, trebuia și trebuie ca disertații, cărora le stă în liberă voe să-și aleagă ori-ce temă, se țină mai mult cont de public și să nu-și uite, că e nepotrivit a tracta astfel de teme, cari pot să jignească pe o parte din ascultători. Nu vreau să zic, că disertația dlui Dr. Ioan Sămpălean despre schisma orientala, nu ar ave importanță literară, observ, că modul cum a desfășurat-o a fost de tot nepotrivit. Să sperăm, că pe viitor nu se vor mai da astfel de casuri.

Cu mult succes a fost predată de domnișoara Anuța Dămilă poesia „Stefan-cel-Mare și mama lui”, de Iustin Popfîu.

Deasemenea d-șoara Elena Muntean a dovedit multă dexteritate în jocul pe pian executînd cele două puncte: „Ilustrațiunile române”, de Kárász și „La Cossa ladra”, de Rossini.

Punctul de forță al serei a fost micul Andreiu Murășanu, care cu mult curaj și cu tot sentimentul de care dispune, a predat poesia: „Bucămîntea din urmă”, de Coșbuc.

Rap.

Informațiuni.

„Foaiă pentru toți” (nr. 52) din 17 Decembrie 1897, are următorul cuprins: Înainte de E. Charlton. — Casa pentru vîdavi și vîduve din Glasov. — College Settlements. — Femeie bărbată de A. Sanda. — Două noți (poesie) de I. M. Nirvan. — Soldatul nesupus. — Dramă. — Curățenia. — Moș-Crăciun de Delavranea. — Goltoga de I. G. Săvescu. — Legenda lui Decembrie. — Dărnicie economică. — Răpîcinga și maleina. — Prețul metalelor rare. — Care e omorîtorul, roman, trad. de I. S. Spartali. — Fețița cu chibrituri. — Tribuna tinerimei.

„Albina” (nr. 11) din 14 Dec. 1897, are următorul cuprins: G. Coșbuc: Ștefan-Vodă (poesie). — G. Adamescu: 11 Decembrie 1861. — Barbu Catargiu: Discurs la unirea definitivă. — P. S. Radianu: Caracterul botanice ale rîchitei. — C. Nottara: Sub nișoare. — D. Mirescu: Probleme practice. — Păgriro: Predică. — Spectator: O sîrbare patriotică. — Manole: Asigurarea pe vieață. — Petre-Petrescu: Stăncă Corbiței. — P. G.: Societatea pentru ajutorul elevilor săraci. — Sfături practice. — M.: Cronica sgricolă. — Informațiuni.

„Planul reorganizării școlaelor secundare”. Sub acest titlu a apărut partea I. din actele societății profesorilor secundari din România pe anul 1897, un volum de 144 pagini, format 8° mare imprimat la București, tip. „corpului didactic”. Societatea profesorilor secundari a proiectat întocmirea unui plan de organizare. În ședința din 1 Martie 1897, societatea a constituit o comisie de șase membri și l-a dat însărcinarea de a face studiile pregătitoare și a presenta propuneri în această materie. Lucrările comisiei au fost supuse societății, care le-a cercetat și adoptat în ședințele sale. Societatea în presenta publicațiune dă publicului rezultatele studiilor sale asupra principiilor privitoare la reorganizarea învățămîntului. Volumul se vinde în folosul societății cu 1 leu-50 bani.

Bibliografie.

CĂLINDARUL POPORULUI

— pe anul 1898. —

— Voci din presă. —

Epoca.

Eată ce scrie recensentul literar al Epocei din București sub titlul:

— Un călindar al Poporului. —

Vestitoriul anului viitor au început să apară.

Parisul, în special, ne-a trimis peste două-zeci de călindare, mai toate umoristice.

La noi în țară, pînă acum nu s'a tipărit nici unul pe 1898, dar' ni-s'a svonit că anul acesta ne rezervă, în materie de calendaristică, un adevărat „eveniment literar” datorit unuia din marii nostri literați.

Ne vine însă de peste munți un călindar tipărit românește, la Sibiu în editura societății pe acțiuni Tipografia.

Ori-cîte publicații de acest fel ar mai apăre în limba românească, încontestabil că nu vor putea face de prisos volumul acesta de o sută-două-zeci de pagini intitulat: „Calendarul Poporului” pe anul 1898.

Titlul chiar spune pentru-ce. Toate călindarele, cari au să se tipărească în țara românească se vor adresa păturii culte a societății. Afirmăm aceasta anticipativ, întemeiați pe experiența trecutului.

Nici un călindar n'a apărut în țara noastră, care să fie cu adevărat pentru popor, cum este „Călindarul” societății din Sibiu.

Tipărit cu multă îngrijire, avînd mai multe ilustrații excelent executate, călindarul cuprinde pe lângă materia calendaristică absolut trebuincioasă, o bogată materie literară, precum și o multime de cunoștințe economice de mult folos, toate scrise într'o limbă clară și curgătoare și într'un stil potrivit cu înțelegerea poporului.

Așa, partea literară conține, între altele, o schiță biografică a iubutului poet transilvănean George Coșbuc, precum și câteva din

tre cele mai reușite bucăți ale poetului; asemenea și schițe asupra literaților nostri Ioan Creangă și Th. D. Speranță, precum și o mulțime de glume, roștii, zicători și cuvinte populare.

O rubrică interesantă este „Révașul nostru”, care este o cronică națională cuprinzînd toate întîmplările și toate mișcărilor românești de dincoace și de dincolo de Carpați, în intervalul din Septembrie 1896 pînă la Sept. 1897.

Recomandăm cu căldură publicațiunea aceasta și dorim să aibă imitatori și în țara noastră.” Zara.

„ENCICLOPEDIA ROMÂNĂ”

editată sub auspiciile și din însărcinarea „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”

de Dr. Corneliu Diaconovich,

prim-secretarul „Asociațiunii”.

A apărut fasc. VI., pag. 473—568, care cuprinde peste 1100 articole, adică aproape întreg restul titlilor cu inițiala B. (Bournoville—Brândză).

Acest fascicol se distinge față cu cele premergătoare prin bogăția extraordinară a materiilor de interes special românesc. Astfel găsim aici între art. geografice: Bicașul Bihor, Bistrița, Blaj (ilustr.), Bocea, Botoșani (ilustr.), Brad, Braila (ilustr.), Bran etc., ear' în materie istorică rom.: Bogdan și Bolohocinii (de D. Onciul), Bogomiliu (de M. Străjan), Bonifiniu și Bornemisza (de I. M. Moldovan), Brancoveanu etc. Cu deosebire bogat este materialul biografic rom., din care amintim art. Bianu, Bibescu, Blajovici, Blaramberg, Bob, Bodnărescu, Boerescu, Bogdan, Bohățiel, Bojadj, Boiu, Bojina, Boliac, Bolinteanu, Bologa, Borgovan, Bosco, Bosian, Bota, Braillou, Bran, Branște, Brândză etc. Dintre celelalte articole mai însemnate remarcăm: Biblioteca (B-le rom.; de Rădulescu-Motru), Boalele mentale (Dr. Sutzu), Bocet (M. Străjan), Bordeiu (Dr. I. Felix), Botanica, Inst. bot. și Grăd. bot. (M. Vlădescu). Așezămintele Brancovenești etc. În fine mai amintim art. Bemia (Urban-Iarnik). Ilustrațiunile (executate de renumita firmă Angerer et Göschl în Viena), sînt foarte frumoase. De interes deosebit sînt: Catedrala, metropolia și institutele culturale din Blaj, Inst. botan., florăriile și planul grădinei botanice din Cotroceni, liceul și bis. Sf. Gheorghe din Botoșani, planul portului și un tablou al decurior din Braila, Așezămintele Brancovenești din București, apoi mai multe ilustr. de zoologie (Blennius, Bison), etc.

Acest cuprins bogat al unui singur fascicol, cu toate-că n'am amintit nici a 20-a parte a articolelor, ne dă o icoană destul de elocuentă pentru aprecierea însemnății deosebite și a dimensiunilor uriașe ale acestei întreprinderi, nice în literatura română.

Amicii progresului cultural al poporului nostru trebuie să simtă o satisfacție deosebită, vîzînd că o asemenea publicațiune s'a putut realiza la noi fără nici un sprijin extraordinar, numai prin munca perseverantă și desinteresată. Este îmbucurător îndeosebi, că literatura noastră în butul greutăților incomensurabile, ce le întîmpină o asemenea lucrare, a putut face în ramul literaturii enciclopedice un început atît de multumitor.

Fascicolul VI., față cu cele premergătoare denotă un nou și însemnat progres; el arată că direcțiunea Enciclopediei, trecută peste greutățile începutului, înaintează cu pași tot mai siguri în realizarea uriașei sale întreprinderi.

Din avizul publicat în fruntea fascicolului amintim, că direcțiunea, renunțînd la conlucrarea acelor autori, cari pînă acum nu l-au trimis manuscrisurile la timp și prin aceasta au împedecat însăntarea mai repede a publicațiunii, ear' editorul instalînd o tipografie proprie pentru Enciclopedie, cu începerea dela Anul-Nou fascicolele se vor pute publica la intervaluri de 6 săptămîni.

Abonamentele se fac la librăria W. Kraft din Sibiu, ear' pentru România la libr. Müller & Storck în București, și se primesc numai pentru publicațiunea întreagă (30 fasc.—fl. 30. — sau lei 75.—); prețul de prenumerare se poate plăti însă și în rate pentru câte 5 sau 10 fascicole, a fl. 1.—, resp. lei 2.50 todeauna anticipativ. Abonaților li-se trimit numai fascicolele plătite înainte.

Sosți în Sibiu.

În 29 Dec. n. 1897.

Hotel „Imperatul Romanilor”: M. Chiria, inginer din Căneni; D. Tatos, student din București; Dr. Sándor, medic de regiment din Mediaș; Margareta Splenyi, privatieră din Zernești; Leonhard din Sighisoara, S. Ethinger, R. Steindler, N. Schlessinger din Viena, P. Paulini din Bistrița, I. Gutt din Budapesta, comercianți.
Hotel „Meltzer”: Căndea, protopop din Avrig; Gremer, notar din Marpod; F. Binder, econom din Cărța; Sauer, comerciant din Michelsdorf.
Hotel „Habermann”: Rosa Kabdebo, învățătoare din Ghierghio-San-Miclêș.

Teatru orașeneso în Sibiu.

Joi, 30 Dec. n.

Studentenliebe.

Comedie într'un act, de Schuler.

După aceea:

Concertul artiștilor Klement, Laszky și Altman.

Începutul la 7 ore seara.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 27 Dec. n. 1897.

Table with columns for Săminte, Grâu, Bănațenească veche, Grâu dela Tisa, Grâu „Pesta”, Grâu de Alba-Reg., Bacica, Grâu ung. de Nord. Rows showing prices per 100 chilogr. and per 100 chilo.

Table with columns for Săminte, Săcăr, Orș, Ovăs, Cucuruz (porumb), Meiu, Hrișcă. Rows showing prices per 100 chilogr. and per 100 chilo.

Table with columns for Grâu, Cucuruz, Ovăs. Rows showing prices per 100 chilogr. and per 100 chilo.

Table with columns for Produse diverse, Săm. de trif., roșie, Oileu de rap., Uns. de porc, Slănină, Sîn, France, Liatar, Miere, Ceară. Rows showing prices per 100 chilogr. and per 100 chilo.

Cursul pieții din Sibiu.

Din 29 Dec. n. 1897.

Table with columns for Hărtie-monetă română, Lere turcești, Imperiale, Buble rusești 100 a, Galbeni, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, London 10 Livres sterlingi. Rows showing prices per 100 chilogr. and per 100 chilo.

Bursa de Budapesta.

Din 27 Decembrie n. 1897.

Table with columns for Renta de aur ung. 6%, Renta ung. v. c. 4%, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune), Bonuri rurale ung., croate-slavone, Obligațiunile desp. regalilor, Imprumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hărtie austriacă, de aur austriacă, Losuri austriace din 1860, Acțiunile băncei austro-ungare, de credit ung., de credit austr., Scrisuri fonciare ale institutului de credit și economii „Albina”, Argintul, Galbeni împărătești, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, London 10 Livres sterlingi.

Bursa de Viena.

Din 27 Decembrie n. 1897.

Table with columns for Renta de aur 6%, Renta ung. v. c. 4%, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (I-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (II-a emisiune), Bonuri rurale ung., croate-slavone, Imprumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin, Renta de hărtie austriacă, aur austriacă, Losuri austriace din 1860, Acțiunile băncei austro-ungare, de credit ung., de credit austr., Argintul, Galbeni împărătești, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, London 10 Livres sterlingi.

Bursa de București.

Table with columns for Din 15 Decembrie v. — 4 ore p. m., Cassa Renta rom. per 1875 5%, Renta română amort. 5%, Renta (Schuldverschreib.) 09, Oblig. de stat C. F. R. 6%, Renta rom. rural. conv. 6%, Imprumutul municipal 5%, Scrisuri func. rurale 5%, Idem urbane 7%, Idem 6%, Idem 5%.

Schimb:

Table with columns for Londra 8 luni, Berlin 3 luni, Viena, Agio.

Pentru redacție și editură responsabil: Petru Simtion. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dresenandt.

Numai marfă solidă.

Subsemnatul recomandă onorabilului public pentru cumpărare de cele mai bune și mai frumoase

soiuri de ghete

cari pot numai să fie făcute cu cea mai deplină garanție și cu prețurile cât se poate de ieftine!

Cisme și ghete de piele pentru bărbați în forme felurite.

Cisme și ghete de pânură, cât și șosoni veritabili rușești, ghete pentru dame, de piele, cu nasturi și cu șnururi, aceleași și de pânură, ghete pentru fete, în ori-ce executare!

Cisme și ghete pentru copii, din material foarte bun.

Ghete pentru copii în felurite executări.

Asemenea și toate soiurile de veritabili galoci rușești de gumă cu prețurile cele mai ieftine, dela mărimile cele mai mici până la cele mai mari, cât și ghete de pislă Micado și ghete comode de pislă în calități felurite.

Reparaturi

și ori-ce comande aparținătoare la măiestria asta se execută prompt și ieftin.

Sibiu, strada Cisnădiei 24.

Cu distincă stimă
M. Bachholzky.

[2800] 1—3

Numai marfă solidă.

„Numai scurt timp“.

Am onoare a aduce la cunoștința onorabilului public, că am acvitat prin cumpărare depositul de mărfuri — **masa de concurs** — după Demeter Anton, Piața-mică nr. 2, și sunt în poziția a-1 pune la dispoziția onorațiilor mei mușterii cu prețuri foarte ieftine.

Imi iau voe totodată — cu atât mai mult cu cât aceasta vânzare de mărfuri ține numai până la finea lunii curente — a invita cu toată stima pe onorabilul public la aprovizionare cu cumpărări pentru apropiatele sărbători de Crăciun și Anul-Nou, recomandându-mă sunt

cu toată stima

G. M. Kleisch.

[2564] 14—

Institutul galvanic a lui

Heinrich Wiktorin, Viena,

se recomandă la repararea din

NOU a obiectelor vechi de metal
în durabilă și frumoasă obducere

cu nichel

cu argint

cu aur

cu aramă (cuivre poli) etc. etc.

[2239] 9—10

Reparaturi, transformări, precum și alte lucrări aparținătoare în această branșă se execută prompt și ieftin

sunt potrivite pentru reparare d. e.:

tacâmuri, service de cafea și ceaiu, vase de masă, coșuri de pâne, tave, garnituri de scris, feșnice, lustre, feșnice de părete, girandole, lampe, feșnice de captor, garnituri de fumat, chei, cuiere pentru haine, întocmiri la ferestri de prospect, ca: stilpuți pentru vitrină, cuiere de pălării, etagiere și ciocane pentru măcelari, lanțuri de orologiu, cutii pentru orologiu, broșuri, brășete, focarnițe, arme, săbii, pinteni, coifuri, părți de roate de car și de biciclu, patine, aparate electrice și alte obiecte de metal.

Deposit:

Heinrich Kröger, prăvălie de fer, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile
profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români).
Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrațiuni frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fi. 6.20
2. Vol. II. (Volksliteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fi. 5.—
3. „Vlacho-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., cu 5 ilustrațiuni, fototipie, costă fi. 2.2e
4. „Die Sprache der Olympo-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum d 144 pag., costă fi. 1.85
5. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsca“, conținând lucrările dlui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români:
„Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fi. 1.85
„Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă fi. 2.80
„Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă fi. 3.80

Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se recomandă bărbaților de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografie“, societate pe acțiuni.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Făină.

Recomand on. public pe Sfintele sărbători ca totdeauna [2814] 1.—3

Făină excelentă de Banat și Ungaria, cu cele mai moderate prețuri. Tot aci se capătă Linte de Brașov și făină de cucuruz roșu de România.

Franzelăria lui

Petru Moga,
Sibiu, strada Cisnădiei nr. 44.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

A apărut la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Cartea

Stuparilor
săteni

de

Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea „Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiiului“.

Prețul 35 cr. plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol sânc simțit în literatura stupăritului. Broșura este scrisă de un fruntas învățător, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlăle noastre de tot soiul.

Se vinde la

„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC
IN
ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 prețuri întemnițai în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Ella Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 or. mai mult

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei“

de

George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă“, se poate procura de acum

cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fi. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fi. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fi. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 = gese florini și cincizeci or. v. a., leg. fi. 8.60.

Această carte n'ar fi iertat să lipsească din casa nici unui bun Român.

Marea loterie de clase

reg. ung. privilegiată.

Consignația
celor 43.000 de câștiguri în bani ale
loteriei de clase ung.,
care negreșit trebuie să se decidă în
cele 4 trageri de clase următoare.
Cel mai mare câștig conform §-lui 9
din planul oficios în cas norocos face
1.000.000
Un milion coroane.

Câștiguri speciale:

	coroane	coroane
1 premiu	600.000	600.000
1 câștig	400.000	400.000
1 „	200.000	200.000
2 „ à	100.000	200.000
1 „	90.000	90.000
1 „	80.000	80.000
1 „	60.000	60.000
1 „	40.000	40.000
5 „	30.000	150.000
6 „	20.000	120.000
3 „	15.000	45.000
29 „	10.000	290.000
65 „	5.000	325.000
424 „	2.000	848.000
750 „	1.000	750.000
1210 „	500	605.000
31700 „	200	6.340.000
3900 „	170	663.000
4900 „	130	637.000

43000 câștiguri și 1 premiu 12,443.000

Tragerea clasei a treia a mării loterii de clase reg. ung. priv. se ține în

4 și 5 Ianuarie 1898

și trebuie îndată în clasele următoare să se decidă câștigurile cele mari. Conform listei alăturate sunt de a se trage în cele 4 clase următoare 43.000 câștiguri din 93.000 losuri și în cas norocos cel mai mare câștig face

un milion coroane

cel mai mic una sută trei-zeci
coroane.

Depunerile fac:

pentru un los întreg al clasei III. fi. 32.—

„ „ jumătate „ „ „ „ 16.—

„ „ pătrar „ „ „ „ 8.—

„ „ optar „ „ „ „ 4.—

și se expediază pe lângă rambursă sau trimiterea anticipativă a sumei.

Tragerile se supraveghează de către stat și listele de trageri se trimit fiecărui participant al nostru după trageri. [2709] 3—4

Comisiuni rog să 'mi-se trimită cel mult până în 4 Ianuarie.

Török A. és Társa,

Colector principal al loteriei de clase reg. ung. priv.

Budapesta, Bulevardul Vașului nr. 4.

„Castelul din Carpați“ — compactat!

Excelentul roman
de
Jules Verne,„Castelul
din
Carpați“— Roman din viața poporului românesc din Ardeal —
volum elegant, cu 26 ilustrațiuni
admirabile, compactat cu lux
strălucitor, estecel mai
bun cadou.

Prețul 2 fl.

(Plus porto postal 10 cr. Recomandat 20 cr.)

Acest volum decorează ori-ce salon și e o podoabă a bibliotecii.

DE CRĂCIUN...

— Poezie ocațională. —

De Crăciun, de Anul-Nou,
Cel mai potrivit cadou,
Pentru dame și bărbați,
Pentru tineri și bătrâni,
Pentru toți frații Români,
E: — „Castelul din Carpați“.Librăria „Tipografie“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

În atențiunea cumpărătorilor de cărți.

Mulți dintre onorații noștri cărturari ne cer ca să le trimitem câte o carte, ori două, cu rambursă (Postnachnahme — utánvét). În interesul bine priceput al publicului ne luăm voe a face atenți la marile spese împreunate cu acest fel de comande. O carte cumpărată pe această cale costă totdeauna cu 25—30 cr. mai mult, decât dacă se trimite prețul cărții înainte printr'o assignație postală.

Rugăm deci pe toți cei-ce fac comande de cărți, al căror preț îl pot ușor afla, ca în propriul lor interes să trimească banii înainte și să nu întrebuițeze felul de comandă cu ramburse, așa de păgubitor pentru public.

La comande, pe lângă prețul cărții să se adaugă și porto postal pentru trimiterea sub bandă, ear' dacă vor să fie și mai siguri, și taxa de recomandare, care este totdeauna 10 cr.

Librăria „Tipografie“,
soc. pe acțiuni, Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.